

Paralel Uyarılar - Üç Numara

Peygamberlik mesajlarının güçlendirilmesi: Vahiy'in meleklerinin ardışık sınama süreci

Jeff Pippenger
2023-08-08

Son makaleyi, Vahiy 14'teki üç meleğin de ellerinde bir mesaj bulunduğunu tespit ederek bitirdik. İkinci ve üçüncü meleğin, mesajlarıyla inerlerken yanlarında bir "parşömen" taşıdıkları belirtilir. Her melek bir mesajı temsil eder ve her mesajın gelişi bir etki doğurur. Birinci melek 1798'de geldi. O mesajın mührü açıldı ve yaklaşan yargıyla ilgili bilgide bir artış oldu. Bu bilgi artışı iki sınıf tapınan ortaya çıkardı. İkinci melek geldiğinde, Protestanların düşüşüne dair mesajın mührü açıldı, bilgide bir artış oldu ve iki sınıf ortaya çıktı. Gece Yarısı Çılgılığı mesajı 22 Ekim 1844'te geldiğinde, Exeter kamp toplantısında mührü açıldı; bilgide bir artış oldu ve iki sınıf bakire ortaya çıktı. Üçüncü melek 22 Ekim 1844'te geldiğinde, üçüncü meleğin mesajının ve onun temsil ettiği her şeyin mührü açıldı; bilgide bir artış oldu ve iki sınıf ortaya çıktı.

Meleklerde görülebilen bir başka özellik, meleklerin mesajlarının güçlendirilmesiyle ilgilidir. Önceki makalenin gösterdiği gibi, ikinci meleğin mesajı Gece Yarısı Çılgılığı'nın mesajı tarafından güçlendirildi; ancak Gece Yarısı Çılgılığı tek bir melekten temsil edilmez, birçok melekten temsil edilir. İkinci melek ve Gece Yarısı Çılgılığına tekabül eden tarih, Gece Yarısı Çılgılığı onunla birleştiğinde ikinci meleğin mesajının güçlendirildiğini gösterir. Aynı kitapta bize şöyle denir:

Gökte meleklerin aceleyle oradan oraya gidip geldiklerini gördüm. Yeryüzüne iniyor, sonra yine göğe yükseliyor, önemli bir olayın gerçekleşmesine hazırlanıyorlardı. Sonra, yeryüzüne inmeye ve sesini üçüncü melekten birleştirip onun mesajına güç ve kuvvet vermeye görevlendirilen başka kudretli bir melek gördüm. Bu meleğe büyük güç ve görkem verildi ve o inerken, yeryüzü görkemiyle aydınlandı. Bu meleğin önünden giden ve arkasından gelen ışık her yere nüfuz etti; o da gür, güçlü bir sesle şöyle haykırdı: "Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin barınağı, her kötü ruhun sığınağı ve her murdar ve iğrenç kuşun kafesi oldu." İkinci meleğin verdiği Babil'in düşüşü mesajı, 1844'ten beri kiliselere giren yozlaşmaların eklenmesiyle yeniden duyurulur. Bu meleğin işi tam vaktinde devreye girer ve üçüncü meleğin mesajının son büyük işiyle, bu mesaj gür bir haykırıya dönüşürken birleşir. Ve Tanrı'nın halkı her yerde, yakında karşılaşacakları deneme saatinde ayakta durabilmek için hazırlanır. Üzerlerinde duran büyük bir ışık gördüm; mesajda birleştiler ve büyük bir güçle, korkusuzca üçüncü meleğin mesajını ilan ettiler.

Gökten gelen kudretli meleğe yardım etmek için melekler gönderildi ve her yerden geliyormuş gibi sesler işittim: "Onun içinden çıkın, ey halkım; onun günahlarına ortak olmayasınız ve onun belalarından pay almayasınız; çünkü günahları göğe kadar yükseldi ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı." Bu mesaj üçüncü mesaja bir ek gibi göründü ve onunla birleşti; tıpkı 1844'te gece yarısı haykırışının ikinci meleğin mesajıyla birleşmesi gibi. Tanrı'nın yüceliği sabırla bekleyen azizlerin üzerine kondu ve onlar korkusuzca son ciddi uyarıyı verdiler; Babil'in düşüşünü ilan edip Tanrı'nın halkını ondan çıkmaya çağırdılar ki onun korkunç

akıbetinden kurtulabilsinler. Spiritual Gifts, 1. cilt, 193, 194.

Gece Yarısı Çağrısı ikinci meleğe katıldı ve Vahiy on sekizinci bölümdeki melek üçüncü meleğe katılır; üçüncü meleğe katıldığında, Adventizmin başlangıcında Gece Yarısı Çağrısı ile ikinci meleğin birleşmesini tekrar etmektedir. İki tanık olan ikinci ve üçüncü meleğe dayanarak, her meleğin mesajının onu güçlendiren ikincil bir mesajı vardır. Bu iki tanık, birinci meleğin mesajı tarihte ortaya çıktığında, sonrasında o mesajın ikincil bir mesajla güçlendirildiği bir noktanın gelmesi gerektiğini öğretir. Bu elbette birinci melek için de geçerliydi. Az önce sunduğumuz uzun pasajın ilk paragrafında, Kardeş White, "Bana onun görevinin yeryüzünü yüceliğiyle aydınlatmak ve insanları Tanrı'nın yaklaşan gazabı konusunda uyarmak olduğu söylendi," derken, Yuhanna'nın Vahiy on sekizinci bölümdeki meleğe atfettiği özelliklerin aynısını birinci meleğe atfeder. Pasajda birinci meleğe atıfta bulunduğu açıktır.

Birinci meleğin mesajı 1798'de ortaya çıktı ve ardından, Osmanlı egemenliğinin sona erdiği 11 Ağustos 1840'ta güçlendirildi. O anda Vahiy 10'un güçlü meleği gökten indi ve bir ayağını karanın, diğerini denizin üzerine koydu. O, birinci meleğin güçlendirilmesini temsil eder ve bu, birinci meleğin hizmetini Vahiy 18'deki meleğinkiyle aynı olarak tanımlar. Her ikisi de yeryüzünü görkemleriyle aydınlatacaktı, ancak Vahiy 18'deki melek üçüncü meleğe katılır; tıpkı Gece Yarısı Çağrısı'nın ikinci meleğe katılması gibi ve tıpkı Vahiy 10'da inen meleğin birinci meleğe katılması gibi.

Bu nedenle, ilk melek geldiğinde, ibadet edenlerden iki sınıf ortaya çıkaran bir mesajın mührü açıldı. İlk meleğin mesajı Vahiy 10'un meleği tarafından güçlendirildiğinde, elinde Yuhanna'ya yemesini emrettiği küçük bir kitapçık vardı; bu da onun bir mesaj getirdiğini, mesajın mührünü açtığını ve ibadet edenlerden iki sınıf ortaya çıkardığını gösteriyordu. İkinci melek, Geceyarısı Çağrısı ve üçüncü melek geldiğinde, sınavan ve ibadet edenlerden iki sınıf ortaya çıkaran bir mesajın mührü açıldı.

Ele aldığımız pasaj, Mesih'in tarihini Milleritlerin tarihiyle karşılaştırarak, Milleritlerin tarihinde gerçekleşen ardışık sınama sürecinin, eski İsrail'in sonu olan Mesih'in günlerinde de gerçekleştiğini vurgular. Eğer ardışık bir sınama süreci ruhsal İsrail'in başlangıcında ve eski İsrail'in sonunda meydana geldiyse, o hâlde, eski İsrail'in başlangıcında olduğu gibi, ruhsal İsrail'in sonunda da ardışık bir sınama süreci olacaktır.

Millerit tarihinde bu, 1798'den 22 Ekim 1844'e kadar ibadet edenleri iki sınıfa ayıran ve sınavan beş kez mühürlerin açılmasını temsil ederdi. Pasaj açıkça şunu öğretir: Bir testi geçemezsen, bir sonraki testi geçemezsin; çünkü denemeyeceksin bile. Ayrıca açıktır ki, Mesih'in zamanında sınama süreci, bir zamanlar seçilmiş ahit halkının kurtuluş planı konusunda bütünüyle karanlıkta kalmasıyla sonuçlanır. Daniel ve Yuhanna, arkalarından gelen sese kulak verenleri, mührü açılan her yeni hakikatin bireysel olarak araştırılmasını gerektiren aşamalı bir sınama sürecinden geçenleri temsil eder.

Daniel ve Vahiy kitapları tek bir kitaptır ve Daniel ile Yuhanna o tek kitabın iki tanığıdır. Tanıklardan biri kitabın başlangıcıdır, diğeri kitabın sonudur. Her iki tanık da simgesel olarak ölüm ve diriliş yaşadı; biri Amerika Birleşik Devletleri'ni simgeleyen Med-Pers krallığı tarafından

zulme uğradı, diğeri ise papalığı simgeleyen Roma tarafından zulme uğradı. Yuhanna, Şabat'ı tutan biri olduğu için zulüm görüyor; tıpkı ibadet uygulamalarını değiştirmeyi reddettiği için Daniel'in zulme uğraması gibi. Birlikte, yedinci gün Şabatı yerine Pazar günü ibadetini kabul etmeyi reddettikleri için dünyanın sonunda zulüm görenleri temsil ederler.

Daniel ve Yuhanna'nın temsil ettiği insanlar, mühürlenmiş olanlar olmuş ya da olacaklardır; çünkü Daniel, kralın "fermanına" uymadığı için aslanlar çukuruna atıldığında, kral Daniel hakkındaki karar değişmesin diye taşı mühürledi. Medler ve Perslerin yasalarına göre kralın fermanı ve mührünün yetkisi değiştirilemeyeceği için Daniel ebediyen mühürlendi. Kralın mührü taşın üzerine basıldı ve kapı kapatıldı. Kapı Pazar yasasında kapanır ve hiç kimse o kapıyı açamaz; tıpkı 22 Ekim 1844'te kapının kapanmış olması gibi. Bu, bir peygamberlikte ortaya konan olayların yanı sıra, anlatıda peygamber tasvir edilirken onu kuşatan koşulları da dikkate alıp uygulamanın önemini gösteren basit bir örnektir.

Yine de bu, başlangıcın (Daniel Kitabı) ile sonun (Vahiy Kitabı) aynı peygamberliğin iki tanığı olarak birlikte ele alınmasının gücüne dair bir örnektir; çünkü Kutsal Kitap'ta bir gerçeğin kesinlik kazanması için iki tanık gerekir. Öngörülen olaylar da, peygamberlerin peygamberlikle bağlantılı faaliyetlerinin tasviri de esinlidir.

Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinidir ve öğretmek, uyarmak, düzeltmek ve doğrulukta eğitmek için yararlıdır; böylece Tanrı adamı yetkin olsun, her iyi iş için eksiksiz biçimde donanmış bulunsun. 2. Timoteos 3:16-17.

Kutsal Kitap'ta kehanet edilen olaylar dünyanın sonunu tasvir ediyorsa, bir peygamberin kehaneti aldığı ve ona tanıklık ettiği sıradaki kendisi ve çevresinin tasviri de dünyanın sonunun bir tasviridir. Dolayısıyla, bir peygamberin çevresi ve faaliyetleri kehanet yoluyla tasvir edildiğinde, peygamber dünyanın sonunda Tanrı'nın halkını temsil eder. Bu anlayışla, Malaki'deki İlyas kehanetinin çizgisini Vahiy'in on dördüncü ve on sekizinci bölümlerindeki çizgilerle bir araya getirdiğimizde, hepsi son uyarı mesajının tarihine tanıklık eder; ancak tanıklıkları iki yönlüdür.

Mesaj, Tanrı'nın halkının dışındaki önceden bildirilen olaylardan oluşur ve ikincil bir tanıklık, mesajı alırken ve ilan ederken peygamberin deneyiminden oluşur. Aynı tarihin dış ve iç yönünü temsil eden iki peygamberî çizgi kavramı, Adventizmin öncüleri tarafından tanınmış ve kayıt altına alınmıştır. Benim gözümde, öncülerin bu uygulamasına klasik bir örnek, Vahiy'deki yedi kilise ile Vahiy'deki yedi mührü, kilisenin iç ve dış tarihini belirleyen paralel tarihler olarak tanımlamalarıdır. Mühürler dış tarihi, kiliseler ise iç tarihi temsil eder.

Malaki'deki İlyas mesajı ve Vahiy'in on dördüncü ve on sekizinci bölümleri, Vahiy'in birinci bölümünde "İsa Mesih'in Vahiyi" olarak da anılan aynı son uyarı mesajına işaret eder. Birinci bölümde Baba Tanrı bu mesajı Mesih'e verdi; Mesih de Cebrail'e, Cebrail de Yuhanna'ya verdi; Yuhanna da bunu kiliselere gönderdi. İlyas'ın mesajı ile Vahiy'in birinci, on dördüncü ve on sekizinci bölümlerinde temsil edilen mesajlar tam olarak aynı mesajdır.

Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. Çünkü Tanrı karışıklığın değil, esenliğin kaynağıdır; kutsalların bütün kiliselerinde olduğu gibi. 1. Korintliler 14:32, 33.

Mesaj her zaman aynıdır; çünkü “peygamberler peygamberlere tâbidir.” Ayetlerde “subject” olarak çevrilen kelime şu anlama gelir: “ast kılmak; dönüşlü biçimde itaat etmek: - itaat altında olmak (itaatkâr), altına koymak, -e boyun eğdirmek, (-e) tâbi (olmak, kılmak), (-e, -in altına) tâbi kılınmak, kendini (-e) tâbi kılmak.” Bütün peygamberler birbirleriyle hemfikirdir ve birbirlerine tâbidir; yoksa verdikleri mesaj karışıklık doğururdu.

Son uyarı mesajının tüm peygamberî tasvirleri aynı mesajı temsil eder. Rab'bin tasarısı şudur: On bakire benzetmesinde "bilgeler" olarak görülenler, Daniel kitabının mührü açıldığında "bilginin artışı" "anlayan" "bilgeler" diye de adlandırılır; Rab'bin isteği, "bilgelerin" bu özel mesaj mühürden açıldığında onu tanımlar. Bu tanıma, bizzat Kutsal Kitap'ın içinde açıkça tanımlanan Kutsal Kitap inceleme yönteminin uygulanmasıyla gerçekleşir. Bu yöntem, Yeşaya 28'e uygun olarak, bir Kutsal Kitap konusunu ele alan çeşitli peygamberlik çizgilerini birbirine paralel biçimde bir araya getirme süreci aracılığıyla, doğru peygamberî olayları belirlemek için uygulanır.

Bu makaleyi burada tamamlarken sabrınızı rica ediyorum; bu düşüncelere bir sonraki makalede devam edeceğiz.